

det – har det været på forespørgsel fra journalister og ikke på henvendelse fra mig.

Jeg synes måske, hr. Peter Christensen skulle tænke på det gamle ordsprog »for smed at rette bager«, for det, han skælder ud over, er jo tilsyneladende det lovforslag, ministeren har leveret. Jo jo, jeg har holdt mig rent til det. I bemærkningerne står der i en fodnote til hovedbudskabet – det her med de 25 mia. kr.: »... vurderes at være højst usikre som følge af incitamentet til skattemotiverede investeringer.« Det vil sige, at der er indregnet alle de investeringer, som jeg forstår der skal til, for at få det forløb, man har regnet på. Men der er en risiko, siger de kloge folk i Skatteministeriet, for, at man borer huller, selv om der aldrig kommer noget ud af dem, fordi der er en gevinst ved det her.

Der er altså et hul i skattelovgivningen, der kan misbruges til at undgå beskatning – og med det ene formål. Hvad plejer vi at gøre ved det? Normalt plejer vi da at kunne blive enige om, at sådan nogle lukker vi. Så sent som i går havde skatteministeren da et forslag af den karakter, desværre godt nok først efter, at han tilsyneladende har lukket 2 mia. kr. ud, fordi han har sovet i timen. Men her kunne vi måske sørge for at gøre det inden.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Aase D. Madsen, og jeg har ikke skrevet flere op til korte bemærkninger. Hr. Auken ...

Aase D. Madsen (DF):

Jeg forst...

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

... kommer op og svarer efterfølgende.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg var lidt hurtigt på aftrækkeren, undskyld hr. formand.

Jeg forstår altså ikke hr. Aukens argumentation med hensyn til flertal eller ikke flertal. Hr. Auken havde da et flertal med SF og Enhedslisten, da hr. Svend Auken var minister, og det kunne man da bare have benyttet, ligesom Dansk Folkeparti har gjort til at trække Venstre og Konservative til truget for at få et øget provenu hjem. Hvorfor gjorde hr. Svend Auken og den tidligere regering dog ikke det? Det er da en fatal fejltagelse, der har kostet mange milliarder

for samfundsøkonomien; det er da en fatal fejltagelse.

Hvad er det egentlig talt, Socialdemokratiet vil have ud af en aftale? Så vidt jeg ved, har Socialdemokratiet i sit finanslovsforslag for 2004 indregnet et provenu på 3 mia. kr., og det må jo så være det, man ønsker. De 3 mia. kr. er jo faktisk nøjagtig det samme, som hvis man regner med 26 dollar pr. tønde, som mere eller mindre vil være det provenu, vi får hjem med den aftale, der foreligger nu.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Den historie, jeg lovede at fortælle, vil jeg nu gerne fortælle; det skal folk ikke snydes for.

Det fortælles, men det kan jo være en skrøne, at da A.P. Møller kører fra Statsministeriet og passerer Niels Juel – det var dengang, ingen troede den kunne flyttes – på vej tilbage til sit hovedkontor på Kongens Nytorv, sidder han sammen med Iver Hoppe, og så siger han efter overleveringen: Denne Viggo Kampmann, det er vist en dygtig mand – meeeen er han ikke lidt hurtig?

Hvis han har ret i den kritik af Viggo Kampmann ifølge overleveringen, tror jeg ikke, at vi skal gentage Viggo Kampmanns fejl. Vi skal give os den fornødne tid til at undersøge tingene grundigt, herunder både juraen og skatten. Vores ønske er at sige ja. Der var i øvrigt ikke flertal i 1999 eller 2000 for forhandlinger om forlængelse af aftalen. Det var ikke noget ønske hverken hos SF eller Enhedslisten at gøre dette. Det kunne kun gøres, hvis Socialdemokratiet, Venstre og Konservative dengang samarbejdede om at gøre det, og Venstre og Konservative var ikke tilhængere af at gøre det. Det ved enhver.

Sådan var forholdet på daværende tidspunkt, og derfor er det selvfølgelig urimeligt at komme med det nu.

Kl. 17.05

Jeg er derimod skuffet over, at fru Aase D. Madsen ikke benyttede lejligheden til at give helhjertet støtte til tanken om i det mindste at sætte tid af i Det Energipolitiske Udvalg til at gennemføre den nødvendige høring omkring de grundlovsmæssige aspekter af denne her sag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning, og det bliver nummer tre.